

til den ærede Formand. Den Scala, som var bleven brugt i Nr. 29 b, den var, forsaavidt Tillæget til den oprindelige Afgift angaaer, en Anvendelse af den Scala, som Udvalget havde foreslaaet ved Beskatningen af Embedsmænds Gager; men, da denne, efter hvad jeg har seet af Forhandlingerne, ikke har vundet meget Bifald, saa finder jeg, at det var rigtigere ikke at støtte sig til den; men, dersom det eneste Forslag, jeg har ladet staae tilbage, skulde blive antaget, og man vilde gaae ind paa en progressiv Beskatning, saa kunde man jo antage den Scala, som i sin Tid bliver endelig antagen paa det for nævnte Sted. Det af mig under Nr. 29 d stillede Forslag: „at den Sum, der indkom, skulde være anvendt til Løttelse for den Deel af Jylland, som havde været besat af Fienden, det har jeg lægt tilbage, fordi jeg ved en tidligere Afstemning har seet, at slikt ikke finder Anklang her i Forsamlingen, og det under 29 c har jeg borttaget, fordi jeg troer at have en bedre Anvendelse for denne Sum, hvis Nr. 29 c blev antaget, idet nemlig man kunde bruge den til at lette Harkornet, som nu fra alle Sider er anerkjendt at være langt mere besværet med Hensyn til Krigsskatten, end nogenformhelst anden Deel. Der staaer altsaa ikke Andet tilbage, end det under Nr. 29 c stillede Amendement, som gaaer ud paa, at de hidtilværende Afgifter af Arv og overdragne Eiendomme, nemlig $\frac{1}{2}$ pCt. Afgiften, som er bestemt ved Anordningen af 8de Febr. 1810, og af 4 pCt. Afgiften af Arv til fjerne Slægtninge, som er bestemt ved Forordningen af 12te Septbr. 1792, skulde for indværende Finantsaar fordobles. Der vilde vel blive at tilføie, at det skulde være af den Arv, som falder i denne Tid, da der jo maaskee ellers kunde være flere Skifter, som paa en eller anden Maade ikke bleve affluttede i dette Aar, uden at jeg naturligvis derfor vil sige, at dette just skeer. Jeg troer, at, dersom der er nogen Deel af Beskatningen, der kan taale nogen Forhøielse, saa er det vistnok disse Arveafgifter, især dem af Arv til fjerne Slægtninge. I den Anordning, som fra først af har paabudt denne Afgift, er netop fremhævet, at det er en Indtagt, som ganske uventet kommer til en Mand, og at han altsaa meget

godt kan saaledes eengang for Alle affee denne lille Afkortning. At Staten kan have en Ret til at gjøre en saadan Afkortning, behøver jo naturligvis intet Forsvar, da det er en Kjendsgjerning, at den hæver denne Skat, og for det Andet maa jeg ogsaa sige, at Staten har en stor Fortjeneste af de Mænd, som arve Efterladenskaber efter fjerne Slægtninge, og jo fjerre man er i Slægt, desto større maa man antage Fordelen at være for den, der faaer Arven, og desto større er hans Skyld til Staten af det, han faaer, til at svare Afgift af. Der er ogsaa bragt i Forslag en anden Genstand for Beskatning til Krigsskats Ydelse, nemlig nogle Toldafgifter. Jeg mener, at det er meget godt, at der bliver taget nogen Skat af indirecte Veie. Det er at mærke, at vore sædvanlige Statter hæves i følgende Forhold, idetmindste findes det angivet saaledes i Bergsves Statistisk, at der ved den directe Beskatning indkommer 42 pCt. af hele Skatteopkrævningssummen, og 58 pCt. ved den indirecte Beskatning; men her ved Krigsskatten er ikke eengang $\frac{1}{4}$ saaledes, som Forslaget nu er antaget, eller jeg erindrer ikke, om det allerede er antaget, at der kun bliver udredet den halve Krigsskat iaar; men, dersom det er de to Millioner, der skulle udredes iaar, saa kommer der ikke eengang $\frac{1}{3}$ Million ind ad den indirecte Skattevei. Kan nu den indirecte Beskatning i Almindelighed virkelig taale at afgive 58 pCt., saa maa den ogsaa i dette Tilfælde kunne give Mere end det, den nu afgiver, nemlig 25 pCt. Det er det Væsentligste af det, der kunde siges for Forslaget.

Ordføreren: Jeg kan ikke nægte, at jeg har fundet det meget vel motiveret, hvorfor den ærede Forslagsstiller har taget sine tidligere Forslag tilbage (Latter), men jeg savner den samme gode Motivering med Hensyn til, hvorfor han har ladet dette Forslag staae; idetmindste er den Motivering, at derved den indirecte Beskatning vilde bringes til at stige, ikke en saadan, at jeg troer, at den kan gjøre Indtryk paa Nogen, som med Udtrykket „indirecte Beskatning“ forbinder det Begreb, som man i Almindelighed knytter dertil — en Afgift af Arv og paa Overdragelse er den mindst indirecte Beskatning, som kan tænkes. Det